

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

vafa illius & diripere fortis in domum ingredi potest homo non
 לא אנש משבח דנעול לבית הכינא ונחטול מאנהי
 diripiet domū ei⁹ & tunc liget fortem prius nisi
 אלא אן לוקדם לחסינא נאכור והידן ביתהנכו ו
 quas blasphemat & blasphemata quoniam oia vobis ego dico amen
 אמין אמד אנא לכון דכלהון הטהא ונודפא דנגרפון
 spiritum in blasphemaverit autē q̄ eis remittentur homines
 בנינשא נשתבקון להון: 27 מן דין דנגר על דחמא
 iudicij est reus sed in eternum remissio ei non est sanctum
 דקודשא לית לה שובקנא לעלם אלא טחיב הו לדינא
 in eo est immundus quod spiritus erant dicentes quoniam aeterni
 דלעלם: 30 מטל דאמרון הון דרוחא טנפתא אית בה

Marix Dei genitricis cōmemorationis matutinis
 דעפרא דדוכרנא דילדת אלהא מרים

ad se qui vocarent eū & miserūt foris frātes & fratres ei⁹ mater ei⁹ & vener.
 ואתו אמה ואחיה קימין לבר ושדרו דנקרונהי להון: 31
 mater tua ecce ei & dixerunt turba circa eum erat sedens
 יתב הוא דין הדרוהי כנשא ואמרו ליה הנה אמך
 mater mea est quae ei⁹ dixit & respōdit te quærentes foris & fratres tui
 ואחיד לבר בעין לך: 33 וענא ואמר להון מן הנה אמי
 & ait circum qui sedebant in eos & respexit fratres mei sūt & q̄ nā
 ומן אנון אחי: 34 וחר באילין דיתבין לותרא ואמר
 Dei voluntatem fecerit enim qui fratres mei & ecce mat. mea ecce
 הא אמי והנה אחי: 35 מן ניר דנעבד צנינה דאלהא
 & mat. mea & foror mea frat. me⁹ is est
 הוין אחי והתי ואמי

4 Capite

קפלאון ד

turbæ ad eum & congregati sūt maris litt⁹ ad docere cœpit verò rursum
 טוב דין שרי הוא מלך על יד ימא ואתכנשו לותרא כנשא
 turba & omnis in mari in nauī federet vt ascendens ita multæ
 סניאא איך דנסק נתב לה כספינתא בימא וכלה כנשא
 maris littus ad terram super erat stans
 קאם הוא על ארעא על יד ימא:

27 ὑδὴς δὲ αὐτῶν τῶν σαδὴν τῶν ἰσχυρῶν, οἱ σελῶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν, ἵνα μὴ ποσὶ τὸν πόντον ἰσχυρὸν δὴ-
 σὶ καὶ πῶς τὴν τὴν οἰκίαν αὐτῶν ἵνα ποσὶ. 28 αὐτῶν λέγει ὁ κύριος, ὅτι παῖτα ἀφ' ἐθνεσίων τῶν ἀμφοτέρωθεν τῶν ἡ-
 θρῶν ἔβησαν αὐτῶν, καὶ βλασφημίας ὅσας ἐβλασφημῆσαν. 29 ὅς ἐστι βλασφημία ἐπὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, κα-
 ἶ χλ' ἀφ' οὗτος εἰς τὴν αἰὶν, καὶ οὐκ ἔστι ἴσως ὅστις ἀνομιάν κρείττονα. 30 ὅτι ἡ ἕνεκα πνεῦμα ἀκατάργητον ἔχον. 31 Ἦ-
 γοῦσα οὖν οἱ ἀδελφοί καὶ οἱ κληρονομοὶ μου, ἴδε ὅσα ἐστὶν τὰς ἀπερὶ τὰς ποσὶ αὐτῶν φωνῶν τὰς αὐτῶν. 32 καὶ
 ἵνα δὴ τὸ ὄχλος ἐπέσει αὐτῶν, οἱ ποσὶ δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου Ἰησοῦς καὶ οἱ
 33 καὶ ἀπὸ κρήνης αὐτῶν, λέγει, ἴδε ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου. 34 καὶ ἀπερὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὄχλος τῶν
 35 ὅς ἐστιν αὐτῶν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅτι ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

Κεφ. δ.

1 Καὶ πάλιν ἦλθεν εἰς τὴν γαλιλαίαν, καὶ σὺν ἑαυτῶν αὐτῶν ὄχλος πολλὸς, αὐτῶν τε αὐτῶν ἑμὲ ἀ-
 παῖς εἰς τὴν πλοῖον, καὶ ἡ βάρη ἐπὶ τὰ πλοῖα, καὶ οἱ ὄχλος ποσὶ τῶν πλοίων, ὅτι τὸς γῆς ἰσῶ.

27 Nemo potest vasa fortis
 ingressus in domum diripe-
 re, nisi prius fortem alliget,
 & tunc domum eius diripi-
 erit.
 28 Amen dico vobis, quo-
 niam omnia dimittentur fili-
 iis hominum peccata, &
 blasphemiz quibus blasphe-
 mauerint:
 29 Qui autem blasphema-
 uerit in Spiritum sanctum,
 non habebit remissionem in
 æternū, sed reus erit æterni
 delicti.
 30 Quoniam dicebat, Spi-
 ritum immundum habet.
 31 Et veniunt mater eius &
 fratres: & foris stantes mise-
 runt ad eum vocantes eum.
 32 Et sedebat circa eum
 turba: & dicunt ei, Ecce ma-
 ter tua & fratres tui foris
 quaerunt te.
 33 Et respondens eis, ait,
 Quæ est mater mea & fra-
 tres mei?
 34 Et circūspiciens eos qui
 in circuitu eius sedebant, ait,
 Ecce mater mea & fratres
 mei.
 35 Qui enim fecerit voluntatem Dei: hic frater meus
 & foror mea & mater est.

CAP. IIII.

1 Ex iterum cœpit docere
 ad mare: & congregata est ad
 eum turba multa, ita vt na-
 uim ascendens federet in
 mari, & omnis turba circa
 mare super terram erat:

efficit
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60

2 Et docebat eos in parabolis multa, & dicebat illis in doctrina sua.
 3 Audite: ecce exiit feminas ad feminandum.
 4 Et dum feminat, aliud cecidit circa viam, & venerunt volucres caeli, & comederunt illud.
 5 Aliud vero cecidit super petrosa, ubi non habuit terram multam, & statim exortum est, quoniam non habebat altitudinem terrae.
 6 Et quando exortus est Sol, exstauit: & eo quod non habebat radicem, exaruit.
 7 Et aliud cecidit in spinas, & ascendit illud, & suffocauerunt illud, & fructum non dedit.
 8 Et aliud cecidit in terram bonam: & dabat fructum ascendentem & crescentem, & afferebat vnum trigessimum, & vnum sexagesimum, & vnum centesimum.
 9 Et dicebat, Qui habet aures audiendi, audiat.
 10 Et cum esset singularis, interrogauerunt eum hi qui cum eo erant duodecim, parabolam.
 11 Et dicebat eis, Vobis datum est nosse mysterium regni Dei: illis autem qui foris sunt, in parabolis omnia sunt.
 12 Ut videntes videant, & non videant, & audientes audiant, & non intelligant: nequando conuertantur, & dimittantur eis peccata.
 13 Et ait illis, Nescitis parabolam hanc? & quomodo omnes parabolam cognoscetis?

in doctrina sua erat & dicens multa in parabolis eos: erat & docens
 2 ומלך הוא להון במתלא סני ואמר הוא ביולפנה
 3 שמעו הא נפק ודועא למורע: וכר זרע אית דנפל
 4 אחרנא דין על יד אורחא ואתת פרחתא ואבלתה: אחרנא דין
 5 נפל על שועא איכא דלית הוא ארעא סני ובר שעתה
 6 בלון מטל דלית הונא עומקא דארעא: כר דנה
 7 דין שמשא חמא ומטל דלית הוא לה עקרא יבש
 8 ואחרנא נפל ביה כובא וסלקו כובא וחנקוהי ופארא
 9 לא יחב: אחרנא דין נפל על ארעא טבתא וסלק
 10 ורבא ויהב פארא אית דתלתין ואת דשתין ואת דמאא
 11 ואמר הונא מן ארית לרה אדנא דנשמע נשמע
 12 כר הון דין בלחודיהון שאלוהי הון דעמה עם
 13 הרעסרתה מתלא חו: ואמר להון ישוע לכון יהיב
 14 למדע ארונא דמלכותה דאלהא לבריא דין כל מרם
 15 במתלא הונא: וכר חון נהון ולא נהון וכר
 16 שמעון נשמעון ולמא נסתכלון דלמא נתפנוון ונשתבכון
 17 להון חטוהיוון: ואמר להון לא ידעין אנתון לה למתלא
 18 הגא ואיכנא כלהון מתלא תדעון

2 και εδιδασκει αυτοις εν παροιαις πολλαις, και ηγγισεν αυτοις οτι ηθροισθη αυτους 3 αυτους η ιδου
 4 και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους, ο μω επος παροιαις τω εδιδε, και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους
 5 και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους, ο μω επος παροιαις τω εδιδε, και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους
 6 και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους, ο μω επος παροιαις τω εδιδε, και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους
 7 και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους, ο μω επος παροιαις τω εδιδε, και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους
 8 και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους, ο μω επος παροιαις τω εδιδε, και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους
 9 και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους, ο μω επος παροιαις τω εδιδε, και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους
 10 και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους, ο μω επος παροιαις τω εδιδε, και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους
 11 και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους, ο μω επος παροιαις τω εδιδε, και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους
 12 και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους, ο μω επος παροιαις τω εδιδε, και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους
 13 και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους, ο μω επος παροιαις τω εδιδε, και ηγγισεν οτι ηθροισθη αυτους

vic manum q ad ante isti. seminat sermonem q seminat seminator
14 ורועא דרועא מלתא זרע : **15** הלין דין דעל יד אורחא
statim audierunt & cum sermo in quibus seminatus est sunt ij
הלין אנון דמזדרעא כהון מלתא ומא דשמעו מחדא
in corde eorū q seminat est sermonem ipsum & tollit satanas venit
אתא סמנא ושקל לה למלתא דזרעא בלכהון :
audierint qui cum sunt ij seminati sunt petram qui super & isti
16 והנון דעל שועא אודרעו הלין אנון דמא דשמעו
radix eis & non est cum recipiunt cum gaudio statim sermonem
מלתא מחדא כחדותא מקבלין לה : ולית להון עקרא
aut oppressio fit & cum sunt temporarij sed in animis suis
בנפשהון אלא דזבנא אנון ומא דהויה אולענא או
qui inter & isti offenduntur statim sermonem propter persecutio
דדופינא מטל מלתא עגל מתכשלין : **17** והנון דבית
& sollicitudo sermonem audiunt qui sunt ij seminantur spinas
כובא מזדרעין הלין אנון אילין דשמעו מלתא : **18** ורניא
euphratium & reliquie diuitiarum & fallacia huius mundi
דעלמא הנא וטוער דעותא ושכא דרניגהה
fit fructu & sine sermonem ipsum suffocāt introcūtes aliarum
אחרניתא עאלן הנקן לה למלתא ודלא פארא הויה :
qui audiunt sunt ij seminati sunt bona qui in terra & isti
20 והנון דכארעא טבתא אודרעו הלין אנון דשמעין
& in ceteris & in sexagenis in tricenis fructus & edunt & recipiunt sermonem
מלתא ומקבלין ויהבין פארא בתלתין ובשתין וכמא :
ponatur modio ut sub lucerna venit nunquid eis & dixit
21 ואמר להון דלמא אתא שרנא דתחית סאתא נתתים
non est ponatur candelabrū ut super est nonne lecho sub aut
או תחית ערסא לא הוא דעל מנרתא נתתים : **22** לית
in abscondito fit & non reueletur quod nō q̄ occultum fit quicquam enim
גיר מרם דטשא דלמא נתגלא ולא הויה כטושינא
ad audiendū aures ei sint homini si manifestetur quod nō
דלא מתגליא : **23** אן אנשא אית לה אדנא דנשמע
audiat
נשמע :

14 Qui seminat, verbum
 seminat.
15 Hi autem sunt qui circa
 viam, ubi seminatur verbū,
 & cum audierint, confestim
 venit Satanas, & auferit ver-
 bum quod seminatum est in
 cordibus eorum,
16 Et hi sunt similiter qui
 super petrosa seminantur:
 qui cum audierint verbum,
 statim cum gaudio accipiunt
 illud:
17 Et non habent radicem
 in se, sed temporales sunt.
 deinde orta tribulatione &
 persecutione propter verbū,
 confestim scandalizantur.
18 Et alij sunt qui in spinis
 seminantur: hi sunt qui ver-
 bum audiunt.
19 Et grana seculi, & dece-
 ptio diuitiarum, & circa reli-
 qua concupiscentie intro-
 cūtes suffocant verbum, &
 sine fructu efficitur.
20 Et hi sunt qui super ter-
 ram bonam seminati sunt:
 qui audiunt verbum, & susci-
 piunt, & fructificant, vnum
 trigésimum, vnum sexagesi-
 mum, & vnum centésimum.
21 Et dicebat illis, Nun-
 quid venit lucerna ut sub
 modio ponatur, aut sub le-
 cho: nonne ut super candela-
 brum ponatur?
22 Non est enim aliquid
 absconditum, quod non ma-
 nifestetur: nec factum est oc-
 cultum, quod non veniat in
 palam.
23 Si quis habet aures au-
 diendi, audiat.

14 ὁ σπείρων, τὸ λόγον σπείρει· **15** ἔτι δὲ εἰσὶν οἱ ἄσπεροι τῷ ὁσόν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκού-
 σωσι, διδάσκει ὁ Σατανᾶς, καὶ ἀρᾷ τὸν λόγον καὶ ἀναρμύσει ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. **16** καὶ ἕτεροι εἶ-
 σιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τῆς πετρώσεως σπείρομενοι, οἱ ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, διδάσκει μὲν ἡ γὰρ ἀκούσει αὐτὸν·
17 καὶ ἄλλοι δὲ ὡς ἐπὶ τῆς ἀκαταστάσεως σπείρουσιν εἰς τὰς καρδίας θλιβέντες, ἢ διωκόμενοι ἄσπεροι τὸν λόγον, δι-
 δασκόμενοι δὲ ἵστανται. **18** καὶ ἕτεροι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς ἀκαταστάσεις σπείρομενοι, οἱ ὅταν ἀκούσῃ τὸν λόγον, δι-
19 καὶ αἱ μέλειται τῷ αἰσῶσι τοῦ πνεύματος, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ κόσμου, καὶ αἱ ἐπιθυμίαι τῆς σαρκὸς εἰσακρούμενοι
 συμπορεύονται τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπύονται. **20** καὶ ἕτεροι εἰσὶν οἱ ἐπὶ τῷ γῆν καὶ ἀκατῶν, ὅπου εἰ-
 ἀκούσωσι τὸν λόγον, καὶ ἄσπεροι εἰσὶν, ἐν καρδίαις αὐτῶν, καὶ εἰς ἕκαστον. **21** καὶ
 τίς ἐστὶν αὐτῶν, μὴ οἱ ἄσπεροι εἰσὶν, ἢ ὅταν ἀκούσῃ τὸν λόγον, καὶ ἄσπεροι εἰσὶν τῷ λόγῳ ὅτι οὐκ
22 ἔστιν ἄσπερος ὁ κρυπτός, ὁ ἄσπερος μὴ φανερός· ἢ ὅτι ἐστὶν κρυπτός, ὃς οὐκ ἐστὶν κρυπτός, ὃς οὐκ ἐστὶν κρυπτός.
 ὅταν ἀκούσῃ, ἀκούει τὸν.

q ij

candidatorum in sabbatho

דשכנתא דחוריא

mensura in ea estis audientes quid videte eis & dixit
 ואמר להון חזו מנהא שמעון אנתון בהי בילתא
 24
 ipsis vobis & adicietur vobis remeticetur estis qua metientes
 ומכילין אנתון מתתכיל לכון ומתתוסר לכון לאילן
 25
 cui non est & is ei dabitur enim cui est is qui auditis
 דשמעון: מן דאית לה גיר נתיחב לה ומן דלית לה
 26
 ita erat & dicens ab eo auferetur ei quod est id etiam
 איל הו דאית לה נשתקל מנהא: ואמר הוא הבנא
 27
 in terram semen qui iacet homo ut Dei regnum
 מלכותא דאלהא איך אנש דגרמא זרעא בארעא ו
 & asurgat germinet & semē & interdū noctū & surgat & dormiat
 28
 sic & primū fructū ei producit enim terra faciat nō ipse cum
 ונרמך ונקוס כלליא ובאימא זרעא נרמא ונארך
 29
 ita erat & dicens ab eo auferetur ei quod est id etiam
 כד הו לא ידעו: ארעא גיר מיתא לה למארא ולוקדם הוא
 30
 perfectum frumentum autē postmodū spica & post illud herba
 עמבא ובתרה שבלא אהרית דין הטתא משמליתא
 31
 falsē venit statim fructus verō pinguis est cum in spica
 נשבלא: מא דשמך דין פארא מהדא אתיא מנלא
 32
 Dei regnum comparabimus enim & dicebat messis quoniam adit
 דמטי חזרא: ואמר למנא לממיה למלכותא דאלהא
 33
 sinapis est granum sicut comparabimus illud parabolæ & cui
 ונאיא מתלא נמתלית: איך פררתא הי דהרדלא
 34
 feminibus omnibus præ est minimum in terra feminatum est cum quod
 הי דמא דאודרעת בארעא זעוריא הי מן כלהון זרעונה
 35
 maius & sic assurgit feminatum est & cum terram quæ super
 דעל ארעא: ומא דאודרעת סלקא זעוריא רבא
 36
 ut possit ita magnos ramos & facit oleribus omnibus præ
 מן כלהון ירקונא ועבדא סוכא ורובתא: איך דתשכח
 37
 loquens hæc quæ sicut in parabolis habitare auis in vmbra eius
 דבטללה פרחתא תשכון: במתלא דאיך הלון ממלל
 38
 audire erant ut potentes sicut p parabolis Iesus cum eis erat
 הוא עמחון ישוע מתלא איך דמשכחין הו למשמע:

24 Et dicebat illis, Videte quid audiat in qua mensura menfi fueritis, remetietur vobis, & adicietur vobis.
 25 Qui enim habet dabitur illi: & qui non habet, etiam quod habet auferetur ab eo.
 26 Et dicebat, Sic est regnū Dei, quemadmodum, si homo iaciat sementem in terram.
 27 Et dormiat, & exurgat nocte & die, & semen germinet, & increseat dum necit ille.
 28 Vltro enim terra fructificat, primū herbam, deinde spicam, deinde plenum frumentum in spica.
 29 Et cum ex se produxerit fructū: statim mittit falcem, quoniam adest messis.
 30 Et dicebat, Cui assimilabimus regnū Dei? aut cui parabolæ comparabimus illud?
 31 Sicut granum Sināpis. Quod cum seminatum fuerit in terra, minus est omnibus feminibus quæ sunt in terra:
 32 Et cum natum fuerit, ascendit in arborem, & fit maius omnibus oleribus, & facit ramos magnos, ita ut possint sub vmbra eius aues cæli habitare.
 33 Et talibus multis parabolis loquebatur eis verbū, prout poterant audire:

24 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, βλέπετε τί ἀκούετε· ὅτι ὃ μέτρον μετρεῖτε, μετρεῖ καὶ ὑμῖν, καὶ ὃ περισσεύετε, ὑμῖν περισσεύσει. 25 ὁ ὅς ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ ὅς ἔχει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρήσεται. 26 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ὅς ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ ὅς ἔχει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρήσεται. 27 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ὅς ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ ὅς ἔχει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρήσεται. 28 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ὅς ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ ὅς ἔχει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρήσεται. 29 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ὅς ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ ὅς ἔχει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρήσεται. 30 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ὅς ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ ὅς ἔχει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρήσεται. 31 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ὅς ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ ὅς ἔχει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρήσεται. 32 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ὅς ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ ὅς ἔχει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρήσεται. 33 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ὅς ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ ὅς ἔχει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρήσεται.

verò suis discipulis eum eis erat loquens non parabolis & sine
ודלא מתלא לא ממלל הוא עמהן לתלמידוהי דין 34
id omne erat interpretans & illos inter se
בינהו ולהון מפשק הוא כל מדם :

jejunij quintę hebdomadis quinta die

דיום חמשה דשבתא דחמשה דצומה

in vltiorem ripā nos trāscam⁹ sub vesperā die in illo illis & ait
ואמר להון כהו יומה ברמשה נעבר לן לעברא :

& nauicula esset in nauī eūm & acceperūt eū turbas & reliquerunt
ושבקו לכנשא ודברוהי כר בספינתא הו וספינה 36
magnus turbo & factus est eum eis erant alie

אחרניתא אית הו עמהן : והות על עליה רבתא 37
erat & proxima in nauim erant irruentes & fluctus & ventus

ורוחא ונללא נפלין הו בספינתא וקריבא הות
i posteriore parte erat dormiens ceruical super Iesus verò ipse vt ipleretur
דתמלא : הו דין ישוע על בסריא דמך היא בחרתה 38
tibi cura nō magist. noster et & dicunt excitant eū & venerūt nauis

דכפינתא ואתו אקימוהי ואמרון לה רבן לא כטיל לך
obm. quiesce mari & ait ventū & obiurgauit & surrexit quia perim⁹

דאכדינן : וקם וכאא ברוחא ואמר לימא שלי זגיר 39
eis & dixit magna tranquillitas & iuxit ventus & quiescit tu

אנת ושלורת רוחא והוא נוחא רבא : ואמר להון 40
fides in vobis nō est & quare iōa estis timidi quare

למנא דהולתנין אנתון הכנא ולמא לית כבון הימנותא :
isto quisnam ad vnum vnus erant & dicentes magno timore & timuerunt

ודתלו דחלתא רבתא ואמרון הו חר להר סנו כי הנא 41
ei obediunt & mare quia & vēti

דרוחא וימא משתמעין לה :
5 Caput

jejunij 5. hebdomadis quintę matutinis

דצפרא דחמשה דשבתא דה דצומה

Gerafenorum in regionem maris trans fretū & venit

ואתא לעברא דימא לאתרא דגרינתא :

34 Sine parabola autem nō loquebatur eis. seorsum autem discipulis suis dissecabat omnia.

35 Et ait illis in illa die, eum ferōd esset factum, Transcramus contra.

36 Et dimittentes turbam allumunt eum ita vt erat in nauī: & alie naues erant eū illo.

37 Et facta est procella magna venti, & fluctus mittebat in nauim, ita vt impleretur nauis.

38 Et erat ipse in puppi super ceruical dormiens: & excitant eum, & dicunt illi, Magister, non ad te pertinet quia perimus?

39 Et exurgens comminatus est vento, & dixit mari, Tace, obmutesce. Et cessauit vētus: & facta est tranquillitas magna.

40 Et ait illis, Quid timidi estis? necdum habetis fidem? Et timuerūt timore magno: & dicebant ad alterutrum, Quis, putas, est iste, quia & vētus & mare obediūt eī?

C A P. V.

1 Et venerunt trans fretū maris in regionem Gerafenorum.

34 και λεγει αυτις εν εικηνη τη ημερα, οτι ελθουμεν εις το σφρα. 35 και αφηρειτε τον οχλον, αποστασεσθε απο τον αδελφον τον πατριον. και θησα δε προιαερα λω μετ αυτη. 36 και γινεται αιλας δι εμου μεγαλη και αυτος οπι τη σφουμνη, οπι το σπασμα φασαλιου και διεγειροισιν αυτην, και λεγοισιν αυτην, δεδασκαλε, ευρηθη σιδηρολυμφοσ 37 και διεγειροθεις εστη μεσοσ των θυεμφοσ, και ειπε τη θαλασση, ταπεινωσθησθε. και εκοπισεν ο θυεμφοσ, και εγαγενσθ μεγαλη. 40 και ειπεν αυτοις, οτι οτι εστε ουτωσ; πωσ οτι εχρησπισθησιν; 41 και εφοσ εθισσασ φοβοσ μεζαν, και ελεγον απωσ, θυεμφοσ, οτι εσθ ουτωσ οτι, οτι και ο θυεμφοσ και η θαλασσα οπι και οισιν αυτην;

Κεφ. ι.

1 Και ηλθον εις το σφρα της θαλασσης, εις ηλω χειρμα του Γαδαρλωου.

